



Газета Західної конференції
Церкви Адвентистів сьомого дня

№186

Січень-лютий 2023

ГОЛОС НАДІЇ

Підлітки вивчають Біблію с.3

Програми для особливих дітей с. 4



Євангельські програми с.2

Марія Власюк

Євангельська програма у Горохові

З 14 по 22 січня в місті Горохів Волинської області відбулася євангельська програма під назвою «На початку було Слово...», спікером духовної частини якої був Віктор Павлович Власюк. Програма знайшла відгук у серцях не тільки жителів Горохова, а й навколишніх сіл.

Кожного вечора програму збагачували лекції молодого лікаря-терапевта Яни Пилип'юк. Активно включились у місійну роботу і члени місцевої громади на чолі з пастором Слупком Олександром Олексі-

євичем: запрошували своїх друзів, пригощали відвідувачів чаєм.

Хорошу атмосферу кожного вечора створювала група молодих співаків: Ірина і Максим Яловицькі, Анастасія Звірко та Роман Левчук. А також особливим музичним подарунком став виступ Олександра Кашука, Михайла Іващенко та луцького хору.

Відвідувачі євангельської програми також могли отримати чудові і актуальні подарунки: духовну літературу, ліхтарики, продуктіві

набори, а серед найактивніших учасників було розіграно путівку в санаторій «Барвінок».

Соціальна робота церкви Адвентистів сьомого дня і євангельська програма в цьому містечку зацікавила місцеві ЗМІ. Статті про діяльність церкви неодноразово з'являлися в місцевій газеті.

Слава Богу, що в цей тривожний час Його Слово сіється в душі людей, спрагнених миру і любові.



Тарас Мельник

«Війна, що триває століттями» у Шацьку

У період з 14 по 22 січня у Шацьку (Волинь) в приміщенні Молитовного будинку Адвентистів сьомого дня проходила серія зустрічей на духовно-просвітницьку тематику «Інформаційна війна, яка триває століттями», а також серія тем про здоровий спосіб життя. Перед програмою громада активно молилась, а також розповсюдила сотні запрошень, в тому числі була розміщена реклама у соціальних мережах.

Відвідували зустрічі до 30 дорослих та до 10 дітей. Кожного

вечора відвідувачам дарувалися презенти у вигляді засобів гігієни та продуктів, а також християнських календарів та брошур. Також розігрувалися книги за уважність і правильні відповіді на запитання по пройденій темі. А головним подарунком стала Біблія. Ведучими були пастор Валентин Шевчук та лікар Богдан Яремцьо. Чудовим співом щовечора радувала гостей Богдана Корнелюк, а дитячі заняття проводила Наташа Бойчун та Марічка Мельник.

Програма об'єднала громаду у спільній меті - проповіді Благої Вістки.

Після програми було продовжено зустрічі тричі на тиждень - по середам, суботам та неділям. Звичайно, кількість відвідувачів зменшилась, але вдалося знайти все ж приятелів Слова Божого, які продовжують вивчати уроки «Так говорить Біблія». Окремі з них - готуються до заключення завіту з Господом.

Ця програма стала великим благословінням для громади та місцевості.



Соломія Швайковська

Підлітки вивчають Біблію

У Львові відбулась конференційна слідопитська вікторина на знання Євангелії від Івана.

12 лютого в громаді «Вічне Євангеліє», що у місті Львові, пройшов конкурс «THE PATHFINDER BIBLE EXPERIENCE УКРАЇНА 2023» - «БІБЛІЙНИЙ ДОСВІД СЛІДОПИТІВ» - це змагання з біблійних знань, організоване Адвентистською слідопитською організацією Української Унійної конференції.

3 1 грудня зареєстровані учасники конкурсу вивчали Євангелію від Івана та матеріал по вступу до Євангелія від Івана з розділу Нового Заповіту «Біблійного коментаря» Ендрюса, спеціально адаптований та скорочений для цього заходу.

12 лютого відбувся другий етап змагання - конференційний, в якому взяли участь 10 команд

слідопитських клубів, а це біля 70 підлітків та їхні наставники, які є представниками громад церкви Адвентистів сьомого дня Західної конференції. Були присутні керівники дитячих відділів громад, а також керівник Західної конференції Василь Чопик та пастор Олександр Коропець.

Відповідаючи на 90 питань різного рівня складності учасники демонстрували свій рівень підготовки. Наприклад, було таке питання: відповідно коментаря на Євангелію від Івана, два акценти, на яких особливо наголошується в Івана, практично відсутні у Матвія, Марка, Луки. Що це за два акценти?

На даному етапі перевірялись знання, але при цьому не обиралась найкраща команда, тому що згідно умов кожна команда бере участь в змаганні і на унійному рівні.

В гарній і дружній атмосфері дуже швидко пролетіли п'ять годин конкурсу.

Наприкінці усіх присутніх смачно нагодували.



В січні ж пройшли регіональні зустрічі вікторини «Біблійний досвід слідопитів». У Володимирі зустрілися команди Волинської області та Жовкви.

А в приміщенні Церкви Адвентистів сьомого дня «Еммануїл» міста Мукачево пройшов обласний

етап вікторини по вивченню книги Євангелії від Івана, в якому взяли участь слідопитські клуби Закарпаття. Біля 30 хлопців та дівчат активно досліджували Слово Боже, а після показали хороший результат своїх знань.



Різні методи благовістя

Андрій Мачіха

Свято для мешканців Кобилецької Поляни



22 січня місцева громада Церкви Адвентистів сьомого дня за ініціативи і активної підтримки громадської організації «Рух323» організували незабутнє свято для жителів смт Кобилецька Поляна (Закарпатська область). Близько 50 дітей відвідали програму, де взяли участь у веселих іграх і переглянули

виставу за мотивами біблійної історії. Для них захід закінчився сюрпризом: усі вони отримали цікаві подарунки і сфотографувалися з казковими героями. А усі дорослі жителі селища отримали гуманітарну допомогу. Вкінці програми була здійснена молитва за дорослих і дітей. Також усіх було запрошено на євангельську програму, яка запланована у цьому селищі, дебудуть заняття також з дітками. Усі присутні

з радістю погодилися на цю пропозицію.

Того ж дня мобільна група волонтерів провела таку ж програму в Руському Полі для дітей з інвалідністю та із сімей внутрішньо переміщених осіб. Її відвідало близько 30 сімей. Дітки отримали масу позитивних емоцій і подарунки від благодійного проекту «Різдвяна дитина».

В цей нелегкий час дорослі, а особливо дітки потребують позитиву, який би подібно до сонячного світла освітив життя серед тривожних новин. Давайте ж нести світло Божої любові тим, хто її не знає.



Діана Комарницька

Програма для особливих дітей

11 січня, в цей післяноворічний період, коли діткам так очеться свята, Церква Адвентистів сьомого дня в місті Ужгород зробила таке свято для особливих дітей. За невеликий проміжок часу зареєструвалося 25 сімей, які захотіли взяти участь у цьому заході. На відвідувачів чекали знайомство, пісні-руханки, вистава про овечку Манюню, що стала свідком народження Спасителя, та поробка на цю тему. І, звичайно, подарунки!

Цей захід було заплановано не тільки щоб розважити дітей, але щоб познайомитися з цими сім'ями і розказати їм про люблячого Бога. Дитячі очі були наповнені радістю, а очі їх батьків - не меншим щастям і вдячністю, що для їх дітей організували таке свято.

Молимося Творцю, щоб Він допоміг і надалі проводити подібні заходи для дітей, які мають особливості розвитку. Щоб ми могли, як і Ісус, приймати усіх людей, а осо-

бливо тих, хто має гостру потребу у підтримці. Особлива подяка сім'ї Смірнових, сестрам Дарині та Світлані. Віримо та надіємося, що кожна громада нашої церкви приділить увагу діткам з особливостями розвитку та їх сім'ям.



Віталій Мелесь

Євангельські програми на Закарпатті

З 17 по 25 лютого на Закарпатті відбулись в один період 10 Євангельських програм за участю румунських пасторів-євангелістів. Назва програм: «Надія під час війни».

Програми проходили в наступних церквах: Великий Бичків, Со-

лотвино, Олександрівка, Данилово, Кричево, Виноградів, Дротинці, Мужієво, Береги, Берегово.

Кожного вечора на десяти Євангельських програмах загалом були присутні від 500 до 550 людей, які не належать до Церкви Адвентистів сьомого дня.

Продовження програм планують місцеві пастори. Надіємось, що посіяне Слово в людські серця одного разу проросте і принесе плоди для Царства Божого.



Санаторій «Барвінок» запрошує відпочити

Санаторій «Барвінок» запрошує відпочити серед прекрасної природи та відновити свої сили!

Для вас:

Масаж, сауна, душ Шарко
Щоденні прогулянки і похід
Смачне і здорове харчування
Щоденні фізичні вправи і зарядка
Різні семінари та майстер-класи
Ввічливий персонал
Доступні та комфортні номери
Велике озеро і хвойний ліс
Огороджена, під охороною територія 4000 кв.м.

Привоз і розвезення від/до Нового Роздолу

Оздоровчий ефект програми:
Покращення роботи системи ШКТ
Покращення роботи імунної системи

Покращення обміну речовин

Зниження загальної маси тіла
Покращення самопочуття і настрою

Нормалізація апетиту
Зниження рівня цукру в крові
Зниження артеріального тиску
Покращення роботи системи ССЗ
Збільшення фізичної витривалості
Програма рекомендується при:

- Підвищеному апетиті
- Надмірній вазі
- Переході на здоровий спосіб харчування
- Алергічних захворюваннях
- Синдромі хронічної втоми
- Частих головних болях
- Частих запорах
- ССЗ (гіпертонія, атеросклероз, інсульт)
- ОРА (артрит, остеохондроз, сколіоз, кіфоз)

- ЖКТ (гастрит, виразка, колит)
- ДС (бронхіт, ангіна, гайморит)
- ЕС (діабет, проблеми щитовидки, ожиріння)
- ІС (рак, ревматизм, ГРЗ, ГРИП)
- НС (дипресія, психо-емоційне напруження)

Три способи записатися:

1. Зателефонуйте нам на зручний для Вас номер
+38 (050) 886-61-66
+38 (097) 389-81-81
+38 (093) 148-15-14
2. Напишіть нам в месенджери або соцмережі
Viber: +38 (050) 886-61-66,
Facebook, Instagram
До зустрічі!

Руки допомоги

Евгеній Голінко

Луцький гуманітарний штаб

Від самого початку бойових дій у Молитовному будинку громади № 1 міста Луцька було організовано гуманітарний штаб. Там цілодобово приймали людей в імпровізованому укритті, організували підвезення біженців до пункту перетину українсько-польського кордону, надавали можливість переночувати і похарчуватися. В Молитовний будинок звозилася гуманітарна допомога, отримана з-за кордону і роздавалася внутрішньопереміщеним особам, а також нужденним людям з церкви. Це



Віктор Власюк

були як продукти харчування, так і засоби гігієни, одяг, іграшки, ковдри, матраци, інвалідні візки тощо. Допомога надавалася і у пологовий будинок, і військовим, і у реабілітаційний центр. У співпраці зі спонсорами з Німеччини було організовано надання гуманітарних наборів внутрішньопереміщеним особам у найвіддаленіші куточки Волинської області. Загалом за рік роботи допомогу отримали понад 1500 сімей, у тому числі понад 800 сімей з Волинської області. Окрім матеріальних речей, привозилася і духовна література для дітей і дорослих із видавництва у Польщі, тож люди отримували також хліб духовний, зокрема книгу «Велика боротьба». Через діяльність гуманітарного штабу у цю скрутну годину люди змогли побачити прояв Божої благодаті, від чого нерідко на очах можна було побачити сльози вдячності. Ось деякі відгуки:

Кирей Регіна Станіславівна:
«Хочу щиро подякувати за надану

допомогу (продуктові пакети). На жаль, не маючи змоги виходити зі своєї домівки в свої 92 роки через втрату зору, я відчула тепло, щирість, любов людей, яких не знаю і не бачу. Дякую всім, хто долучився до цієї допомоги і коштами, і працею».

Горбачук Галина Марківна:
«Хочу подякувати моєму Небесному Спасителю, Який має тут на землі таких добрих людей, які пам'ятають і піклуються про людей похилого віку, як я. Цього року в серпні мені виповниться 90 років. По професії я вчитель. Не маючи своєї сім'ї, завжди переживала, як буду зустрічати старість. Я почула голос Бога: «Галина Марківна, не переживай, в тебе велика родина». Дякую, мої дорогі, за таку велику допомогу всім, хто пожертвував кошти, хто організував, хто підбирав такі необхідні продукти, хто пакував, хто доставив нам в наші домівки. Нехай вас Бог благословить».

«Школа надії»

Рік часу, як Україна опинилася в стані війни. Проте у важкі часи, які час від часу переживає людство, ні в якому разі не потрібно стверджувати фразу, яку хоче посяяти ворог людства: «Бог вмер», при цьому паралізуючи роботу Божої Церкви. Насправді саме в такі моменти потрібно ствердити та проголосити іншу тезу: «Бог живий». І Він дбає про те, щоб якомога більше людей отримали спасіння.



Крім нагальних потреб, у яких церква має брати участь, Бог побуджує до виконання перспективних та більш довгострокових планів. Тому в місті Луцьку на Волині планується збудувати християнську школу на 200 осіб, де б діти могли розвивати не тільки інтелектуальні та фізичні здібності, але й духовні. Час ішов, і коли обставини нас підштовхнули до рішення почати облаштовувати фундамент, ми не знали, чи дійсно маємо це робити в цей час. Адже йде війна, потрібні кошти, є інші проекти. Але з вірою в Бога було прийняте рішення - ми йдемо вперед. І Господь подбав про те щоб були задоволені усі потреби, і перший складний етап було розпочато. З підтримки адміністрації Західної конференції Бог

знайшов небайдужих людей, через яких Він потужно діяв. Не зважаючи на певні перешкоди, 209 паль було задоволено, щоб закласти основу майбутньої будівлі, яка могла б вмістити тих, хто хотів би перші кроки в житті будувати на основі християнських цінностей. Попереду нелегкий шлях, але з вірою ми хочемо рухатися далі до нашої мрії - «Міста Надії», в якому найкращим вчителем буде Ісус Христос.



Оксана Крестинич

Служіння сім'ї Крестинич



Дружина пастора Василя Крестинича, Оксана, розповідає про те, які виклики принесла війна в їх життя, як Господь благословив їхнє служіння для українського народу.

«Нашу сім'ю війна застала у Львові. Мені не спалося з третьої години ночі, і я чула, наче десь далеко йде буря і гримить грім. Під той гуркіт я заснула, а вже о 5 ранку в наші двері постукали і сказали: «Почалася війна, швидко збирайте свої речі і їдьте додому».

До вечора ми нарешті добралися додому в Міжгір'я і одразу постало питання палива, продуктів – на той час стояли величезні черги біля заправок, а магазини були вже повністю порожні. Ми особисто не мали великих запасів, і як всі, сподівалися, що за 2-3 тижні все закінчиться. Але, забігаючи наперед, скажу, що в нашій сім'ї, скільки б людей не було – а їх було дуже багато, завжди всього вистачало. Це було диво на моїх очах, яке продовжується і сьогодні. Слава Богу за все!

Наш старший син на той час перебував у Миколаєві, і у четвер вранці він з друзями виїхав на Міжгірщину. Як він добирався в той перший день війни – це окрема історія, але дякувати Богу, він і його

друзі добралися до безпечного місця.

Ми звершували пасторське служіння протягом 15 років у Південному регіоні, і у нас залишилось там багато друзів, братів та сестер. І коли нам почали дзвонити з Миколаєва, Херсона, чи зможемо їх прийняти – ми, звісно, всіх запрошували до себе. Для всіх разом з братами нашої громади готували місце – щоб люди могли відпочити і перебути ці важкі часи. Таким чином вже в суботу вночі до нас приїхали 27 чоловік, з яких 22 дитини. Це були переважно сім'ї з прийомними дітьми. Залишивши дітей у нас – їхні батьки повернулися за іншими, хто не мав можливості самостійно виїхати. Через кілька днів нам подзвонили, що до нас їде ще 80 чоловік, і це число щоразу тільки збільшувалось.

Невеличка адвентистська громада в селі Торунь, що в Міжгірському районі на Закарпатті, робила і робить все можливе, щоб надати прихисток для знедолених, але ми також розуміли, що багато ми не можемо, тому почали шукати різні можливості, як допомагати цьому нескінченному потоку людей, які тікали від війни. Мій чоловік долучився до евакуації жінок та дітей з небезпечних областей, і ті дні були по-особливому тривожні для нашої сім'ї.

Ми багато думали, як ми, як громада віруючих людей, які мають певні переконання, можемо бути корисними для своєї країни. Тоді брати вирішили об'єднатися

та зареєструвати благодійний фонд «Подати Руку», через який ми сьогодні подаємо руку допомоги переселенцям, людям які опинилися в тяжких обставинах як внаслідок війни, так і з інших причин. Організуємо доставку гуманітарної допомоги, зокрема на Південь України, так як нам по-особливому близький цей регіон, та інші області. Надаємо підтримку Збройним силам України.

Особливою духовною та психологічною підтримкою під час війни для багатьох є молитовний онлайн-марафон «В новий день з Богом», який ми з чоловіком проводимо кожного ранку о 7 годині, і вже більше 730 днів ми разом в читанні Божого Слова і молитві за мир і захист об'єднуємося з сотнями українців майже з цілого світу.

Коли ми їздили з гуманітарною допомогою в місто Миколаїв – дуже приємною несподіванкою було для нас, що майже на кожному блокпосту мого чоловіка Василя Крестинича впізнавали бійці, які радісно його вітали, та дякували за молитви. До сліз зворушувало їхнє прохання: «Пасторе Василю, продовжуйте молитися, ми дуже потребуємо цього». Ми отримуємо листи з фронту від воїнів, які по можливості доєднуються до нашої ранкової молитви, і маємо свідчення, як Бог оберігає їх.

Війна продовжується – і ми продовжуємо по мірі наших маленьких можливостей служити і віримо, що Бог подарує Україні Перемогу».



Воронюк Ольга Василівна

1951-2023

Ольга Василівна народилася 4 серпня 1951 року у селі Кузькіне Черняхського району Білгородської області у сім'ї сільських трудівників. Вона була другою дитиною у Василя Степановича та Марії Іванівни Вендіних. Окрім Ольги, у них народилося ще шестеро дітей. Найважливішою обставиною, яка визначила подальше життя Ольги, була віра батьків, у якій вони виховали своїх дітей. Це виховання вірності Господу включало все, з чим було пов'язане життя Адвентистів сьомого дня в Радянському Союзі: суспільний осуд, неприйняття, постійні випробування, гоніння. Незважаючи на це, сім'я біблійного працівника Василя Вендіна благословила світ двома пасторами, керівником громади та вірними християнками.

Ольга закінчила вісім класів у школі села Кузькіне. У 1967 році поїхала до Харкова, де закінчила класи з 9 по 11 у вечірній школі. Після школи розпочала трудову діяльність, освоївши професію маляра-штукатур. Також працювала вихователем в дитячому садку.

У Харківській громаді Ольга Василівна познайомилася з майбутнім чоловіком, Анатолієм Йосиповичем Воронюком. Шлюб вони уклали у 1970 році. Незабаром у подружжя Воронюків розпочався період невтомного служіння Господу та Церкві, який тривав 35 років. Це було пасторське служіння та служіння на керівних посадах. Нестинченний потік членів церкви, відвідувачів, гостей, переїзди на нові місця служіння. Все це вимагало максимальної напруги життєвих і духовних сил,

адже на дружину пастора лягає безліч обов'язків.

Практично до кінця життя Ольга Василівна окрім служіння дружини пастора звершувала служіння диякониси, старшої диякониси, члена ради громади. Особливо потрібно виділити її служіння у хорі. Ольга Василівна всім запам'ятається своїм ніжним сопрано. У співі виражалася її щире бажання славити Господа всім своїм єством. Ольга Василівна отримала добрий плід



свого материнства, виховавши чесних та порядних дітей. На її очах та на її руках вирости онуки Богуслав, Юлія, Річард, Майя, Аманда, Назарчик. Бабуся Оля встигла побачити і потримати на руках наймолодшу онучку Марійку. Діти і онуки завжди пам'ятатимуть її любов, яка виражалася в ніжній та діяльній турботі. Вона була прекрасною

господинею, майстриною, городницею. Ця турбота не припинялася ніколи, навіть коли діти виростили, - кожен приїзд до мами та бабусі був справжнім святом спілкування та кулінарних вишукувань, і незмінно закінчувався зібраними в дорогу повними сумками варення, солінь, овочів та фруктів.

25 січня 2017 р. Ольга Василівна овдовіла: не стало Анатолія Йосиповича. Але життя продовжилося - у скорботі та служінні та за незмінної довіри до шляхів Господніх.

Новина про серйозне і небезпечне онкологічне захворювання Ольги Василівна сприйняла, з одного боку, з тривогою, а з іншого - з упевненістю, що її життя і доля перебувають у руках Того, Хто знає, як зберегти людину для вічного життя. Вона бачила Божу руку в переїзді, обстеженнях, лікуванні, і навіть у цей непростий час, в обставинах, які обтяжували її життя дедалі більше, мала радість у Господі. Діти не чули від неї жодної скарги. І ця її довіра до Господа заспокоювала їх самих.

9 лютого, через пів року боротьби зі смертельною недугою, її серце перестало битися. Вона пішла раптово і тихо. Але Ольга Василівна сьогодні ніби каже нам: «На цьому місці не відбувається нічого остаточного та безповоротного. Прийде Господь, що сказав, що віруючий у Нього, якщо й помре, то неодмінно оживе».

Тому чекатимемо зустрічі з Ольгою Василівною, чекатимемо того моменту, коли все небесне та земне з'єднається у захопленому прославленні життя! Прийди, Господи Ісусе!.

„Голос Надії“ - газета Західної конференції Церкви Адвентистів сьомого дня.

Засновник - Церква Адвентистів сьомого дня. Свідоцтво про реєстрацію - РВ №345 від 4.10.2002 р.

Відповідальний за випуск - директор Відділу інформації ЗК Сергій Литовченко s.lytovchenko@adventist.ua

Редакційна колегія: Василь Чопик, Віталій Шевчук, Микола Рябенко, Сергій Литовченко

Редактор, коректор, комп'ютерна верстка - Марія Власюк

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати надіслані матеріали

Газета є некомерційним неприбутковим виданням, що видається і розповсюджується за пожертви

Адреса редакції: м. Львів, вул. І. Багряного, 36а, тел. 237-12-13. Для листування: 79041 м. Львів, а/с 6241

Друк: ФОП Прокопчук С.А. Наклад 500 примірників